

Scheiden & hertrouwen

Wanneer er over trouwen gesproken wordt is het eerste wat men moet begrijpen, dat het huwelijk een verbond is. Het is een bindende overeenkomst tussen twee partijen. Ik geloof ook dat we moeten naar de Thora kijken voor antwoorden en die moeten lezen met de Heilige Geest als bril. Gal 3:24, wanneer men correct het oorspronkelijke Aramees vertaalt leest als volgt: **“De wet is daarom een gids naar de Messias.”** Yahsjoea' het Woord, werd zo de levende Thora. Hij kwam niet om de Thora te ontbinden maar om de te vergroten (Matt 5:17, Jes 42:4, 21), m.a.w. om die uit te vergroten door diens ware bedoeling aan te tonen. Met dit in het achterhoofd, wat zei Yahsjoea' dan dat de ware bedoeling was van het huwelijk?

Marcus 10:8-9 “Zo zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Hetgeen dan Yahweh samengevoegd heeft, scheid de mens niet.”

Dit was een grootse geheimenis over de Messias en zijn aanstaande bruid, die slechts onthuld werd in het Nieuwe Verbond. (Efe 5:32-33)

Marcus 10:11-12 Wie zijn vrouw wegzendt en een andere trouwt, pleegt echtbreuk ten opzichte van haar; en indien zij haar man verlaat en een ander trouwt, pleegt zij echtbreuk.

Volgens het duidelijk woord der Schrift is scheiden en hertrouwen niet toegestaan in de Congregaties van YHWH en het is dan ook overspel. Zij die het doen ná gedoopt te zijn geweest en dusdanig lid werden van het lichaam der gelovigen moeten daarom afgescheiden worden totdat ze tot inkeer komen en het overspelige huwelijk eindigen. Dit is een duidelijk punt in de Schrift. Yahweh haat echtscheiden (Mal 2:13-16). Het is niet Zijn doel. Laten we nu eens kijken wat Mozes hierover schreef in Deut 24. Yahsjoea' toonde d.m.v. zijn verheerlijking der Thora aan dat Deut 24 slechts onderdeel werd van de Thora omwille van de hardheid van hun harten maar van het **BEGIN** was het zo niet! Deut 24 keurt echtscheiden niet goed maar geeft richtlijnen voor een praktijk (*die tegen Zijn wil indruiste*) dat al werd uitgevoerd. Deze passage spreekt dus niet over overspel want overspel was strafbaar met de dood door steniging en men kon niet zomaar een echtscheidingsbrief ondertekenen in dat geval. Wat Deut 24 eigenlijk voorstelt is een waarschuwing aan de vrouw om haar echtgenoot niet te verlaten zelfs al zend hij haar weg want ze werd gewaarschuwd ze nooit kan wederkeren naar haar eerste echtgenoot, indien ze vertrekt en hertrouwt. Het was een voorafschaduwing van Hebreëen 6. Eenmaal we deel worden van het huwelijksverbond met Yahsjoea' kunnen we nooit wederkeren tot hem, indien we ons afkeren.

Heb 6:4-6 Want het is onmogelijk, degenen, die eens gedoopt zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de heilige Geest, en het goede woord van Yahweh en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben en daarna afgefallen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen, daar zij wat hen betreft de Zoon van Yahweh opnieuw kruisigen en tot een bespotting maken.

Dit alleen al moet aantonen hoe ernstig het is om echtgenoot of echtgenote te verlaten en een ander te trouwen. Er is niets in de Schrift, Oude noch Nieuwe Testament dat aangeeft dat een man of vrouw kan scheiden van hun echtgenoot/echtgenote en dan te hertrouwen. Als men 1 Kor 7 voorzichtig leest, wordt het duidelijk dat Paulus nooit ergens een melding maakt van echtscheiding en hertrouwen. Hij spreekt wel tot weduwen want hun echtgenoot is overleden, tot getrouwen (**waarvan Paulus letterlijk beveelt dat ze moeten samen blijven en indien dat in uitzonderlijke gevallen niet kan -zoals misbruik of overspel- kan men wel apart wonen maar NIET scheiden**) en tot maagden. Hij zegt dat het beter is dat een maagd vrijgezel blijft maar indien ze al verloofd zijn en huwen dan rust er zeker geen zonde op hen. Als daarnaast een maagd dan wel

verloofd was maar de verloving aflaste, rust er geen zonde op de maagd om daarna te trouwen (1 Kor 7:27-28) want vergeet niet dat verzen 25 tot 38 slechts tot maagden spreekt, ongetrouwden dus.

Dit was de clausule in Matt 19:9 *“om een andere reden dan hoererij”*. Daar staat niet *“overspel”* dewelke een seksuele overtreding is van het huwelijk maar hoererij wat slaat op seksuele zonde ten tijde van de verloving. Mattheüs werd geschreven aan de Judeeërs en in het Israël van de oudheid moest men een wettelijk bindende overeenkomst ondertekenen met de vader van het meisje waarmee hij wilde trouwen. De man zou dan weggaan (meestal een jaar lang) en het huis van zijn nieuwe bruid voorbereiden. De enige manier om deze overeenkomst te breken was door een wettelijke scheiding die alleen maar omwille van hoererij kon voltrokken worden.

Kijk naar het geval van Josef en Miriam als voorbeeld. Josef was niet getrouwd met Miriam maar werd toch haar echtgenoot genoemd en had het wettelijk recht om van haar te scheiden en de overeenkomst te breken (Matt 1:18-19). Deze clausule valt niet te lezen in Markus of Lukas die werden geschreven voor heidense gebieden want het was niet de gewoonte in heidense culturen om een bindend contract te ondertekenen ten tijde van de verloving en dus was het niet nodig om dan melding te maken van de hoererij clausule tijdens de verloving. Sommigen gebruiken onjuist het voorbeeld van Yahweh die scheidt van Israël om te staven dat echtbreken mag maar hier ziet men opnieuw niet in dat Yahweh slechts verloofd was met Israël want de officiële bruiloft had nog niet plaatsgevonden. Het tekenen van het verlovingscontract gebeurde op de berg Sinaï in Ex 24 maar omwille van de hoererij van Israël ten tijde van de verlovingsperiode werd het afgebroken door Yahweh.

Daarna zegt Paulus heel rechtuit in 1 Kor 7:39; *“Een vrouw is gebonden, zolang haar man leeft.”* Rom 7:1-3 zegt hetzelfde. Paulus ging niet in tegen wat Yahsjoea' had gezegd maar bevestigde wat hij had gezegd. Één man en één vrouw, tot de dood hen scheidde is het duidelijk oordeel der Schrift. **1 Kor 5:12 “ Staat het soms aan mij, hen te oordelen, die buiten zijn? Oordeelt ook gij niet (alleen) hen, die in de Congregatie zijn?**

Alhoewel scheiding en hertrouwen zonde is en waarvoor moet tot inkeer gekomen worden bij de bekering, toch dienen we de zonden niet te veroordelen die broeders gepleegd hebben buiten het lichaam van de Messias, vóór hun bekering. Het valt ook hieronder dat er geen enkel Bijbels geval is waaruit blijkt dat een gescheidene opnieuw diens tweede huwelijk moet beëindigen om te voldoen aan de doop in de familie van Yahweh.

1 Kor 7:20 Ieder blijve bij die roeping, waarin hij was, toen hij geroepen werd.

Hieruit kunnen we afleiden dat een hertrouwd koppel ten tijde van hun bekering tot het Nieuwe Verbond niet moet scheiden van de partner waarmee ze hertrouwd zijn. Zo ook is het een gescheiden vrijgezel die de doop onderging en een nog levende echtgenoot/echtgenote heeft, **niet** toegestaan om een andere broeder of zuster te huwen zolang diens partner nog in leven is, ongeacht als die partner gelovig is of niet.

Rom 7:2-3 “ Want de gehuwde vrouw is door de Thora aan haar man gebonden, zolang deze leeft; wanneer echter de man sterft, is zij ontslagen van de Thora, die haar aan die man bond. Zo zal zij dan, indien zij bij het leven van haar man een ander tot man neemt, echtbreekster heten; wanneer echter de man sterft, is zij vrij van de Thora, zodat zij geen echtbreekster is, indien zij zich aan een andere man geeft.”

Het staat ook buiten kijf dat een weduwe alleen hertrouwen kan binnen het Geloof. (1 Kor 7:39) Scheiden en hertrouwen was nooit de wil van onze Hemelse Vader maar in een zondige gevallen wereld zijn er soms wetten in conflict onderling bij ons uit de wereld treden. Een dergelijke wet is

het verbod op werken tijdens de sjabbath, doch mag een Priester wel werken en onschuldig zijn. Een voorganger werkt waarschijnlijk harder op de sjabbath dan welke andere dag dan ook inzake spreken, etc. In zulke gevallen van wetten in conflict dan zegeviert altijd de belangrijkste wet der liefde. Dit is ook het geval bij scheiden en hertrouwen.

Handelingen 17:30 Yahweh dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetendheid, heden aan de mensen, dat zij allen overal tot bekering moeten komen.

We kunnen dus zien dat Yahweh grotere verantwoordelijkheid geeft aan ons **nadat** we de verbondrelatie zijn aangegaan en weten dat iets verkeerd is. Verbonden zijn daarom heel serieus van aard en indien iemand een verbondbelofte maakt aan een tweede partner vóór de doop, niet wetende dat het overspel is, dan zegt de Schrift nergens dat deze mens(en) bij hun bekering de laatste partner moeten verlaten om terug te keren naar de eerste. Het tegenovergestelde is zelfs waar, we lezen namelijk in Deut 24 dat wanneer een vrouw ervoor kiest om haar eerste man te verlaten en hertrouwt, dan kan ze nooit meer teruggaan naar de eerste.

Zodanig belangrijk zijn verbondbeloftes dat Yahweh in de Schrift mensen nog steeds aan hun belofte houdt zelfs al gaat die belofte tegen Zijn wil in. Kijk naar Jozua (Hebreeuws: Yahosjoea') als het schoolvoorbeeld.

Yahweh zei tegen Yahosjoea' geen verbond te maken met de plaatselijke mensen en toch deed hij het wel met de Gibeonieten, tegen de wil van Yahweh in maar dit d.m.v. een valstrik én toch moest hij zijn belofte houden daarna. (Joz 9)

Zo ook Ja'qob (Jisrael); hij bedroog Jitzhaq (Isaac) door de eerstgeborene zegening te geven aan hem, alhoewel die strikt genomen aan 'Esaw toebehoorde en toch eerde Jahweh het nog altijd en eenmaal hij beseftte dat hij in de val was gelokt door Ja'qob, was het te laat voor Jitzhaq om terug te komen op zijn verbondbelofte die hij had gemaakt. (Gen 27)

Jiftah (Jefta) is nog een goed voorbeeld van een verbondbelofte houden zelfs tegen de wil in van Jahweh. Jahweh heeft nooit mensenoffers goedgekeurd maar toch beloofde Jiftah om te offeren wat er eerst uit zijn voordeur zou komen om hem te groeten bij zijn wederkomst van de strijd en laat het nu net zijn dochter zijn die naar buiten kwam en hij moest zijn verbondwoord houden. Alhoewel het tegen de wil van Jahweh indruist en in onwetendheid werd gedaan, mensen die toch een huwelijksverbond zijn aangegaan met een tweede partner vóór hun bekering, mogen nog steeds die overeenkomst houden tenzij ze al gedoopt waren, wisten dat het zonde was en toch de hertrouwden in volledige rebellie. Dit soort overeenkomsten wordt niet in stand gehouden door onze Hemelse Vader en beide partijen dienen onmiddellijk te scheiden en tot inkeer te komen. Het sleutelwoord hier is dat de relatie in feite “geduld” wordt, niet “goedgekeurd”. Jahweh keurde de overspelige relatie tussen Dawid (Modern Hebr: David) en Bath-Sheba' niet goed maar hij duldte het slechts, ook na de moord op Oerieja.

Sommigen komen dan aanzetten met een onjuiste vergelijking, dat als de zaken er zo voor staan, toch gerust twee homoseksuelen ook kunnen tot inkeer komen na de doop en getrouwd samen blijven binnen de Congregatie? Dit is een ongepaste vergelijking mits een homoseksueel huwelijk op zich genomen nooit of te nimmer door Jahweh werd geduld of goedgekeurd maar een polygamisch huwelijk wel, alhoewel daarvoor werd gewaarschuwd. Men kan een tweede huwelijk dat toegestaan werd door de Thora (doch niet de wil van Jahweh is) totaal niet vergelijken met de gruwelijke eenheid van twee mannen samen, wat overigens nooit werd geduld of goedgekeurd maar altijd al werd omschreven als een gruwel.

Nog andere komen dan aandragen dat een prostitué zich ook kan bekeren en gedoopt worden om

daarna gewoon verder te prostitueren. Maar ook hier, prostitutie werd nooit toegelaten door de Schrift terwijl polygamie wel toegestaan was maar niet goedgekeurd. Dit is een wet in conflict en de belangrijkste wet der verbonden neemt hier altijd de bovenhand.

Dit was ook zo in de Thora. Indien iemand zondigde door onwetendheid (vóór bekering) dan zou de Priester een zondoffer klaarmaken voor die persoon (Num 15:22-28) maar indien de persoon het deed met opzet terwijl hij wist dat wat hij deed verkeerd is, dan zou die persoon afgesneden worden van zijn volk.

Num 15:30-31 Maar wie iets met voorbedachten rade doet, hetzij geboren Israeliet, hetzij vreemdeling, die zal een lasteraar van Yahweh zijn, die zal uit zijn volk worden uitgeroeid, want hij heeft het woord van Yahweh veracht en zijn gebod geschonden; die zal zeker uitgeroeid worden, zijn ongerechtigheid is op hem.

Dit vers toont duidelijk aan dat er een verschil is tussen iemand die scheidde en hertrouwde vóór kennis te hebben genomen van het Woord van Jahweh en deel werd van de verbondsrelatie met Hem en iemand die scheidde en hertrouwde na bekering. Iemand die gedoopt is en hertrouwt met een andere persoon, alhoewel die nog steeds een levende partner heeft en al kennis had genomen van de verzen die duidelijk aantonen dat Yahsjoea' dit overspel noemt, aan een hogere standaard moet voldoen en dus moet gescheiden worden van de Congregatie tot er afstand werd gedaan en tot inkeer werd gekomen van het overspel.

Ik wil ook meegeven; zelfs al heeft iemand een papiertje van een rechter waarop staat dat men gescheiden is, toch neemt dit de verantwoordelijkheid niet weg van de echtgenoot om naar de Schrift ervoor te zorgen dat de vrouw van zijn jeugd heeft wat ze nodig heeft. Dit is het minste wat men kan doen na bekering en kennis te hebben genomen van de waarheid dat zij in feite nog steeds zijn vrouw is.

Mal 2:14-15 “En dan zegt gij: Waarom? Omdat Yahweh getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie gij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw VERBONDvrouw is. En heeft hij niet ÉÉN gemaakt? Weest dan op uw hoede voor uw geest, dat gij niet ontrouw worde aan de vrouw uwer jeugd.”

Alhoewel het duidelijk niet de wil is van onze hemelse Vader, toch stond Hij toe dat een man meer dan één vrouw zou hebben zolang hij voor haar kan zorgen en een man die meer dan één vrouw heeft genomen, op hem rust dan ook de verantwoordelijkheid om voor allen te zorgen, ongeacht een stuk papier van een rechter.

De Schrift toont aan dat Jahweh de gelovigen op een andere manier oordeelt, wiens verstand is opengegaan tot de waarheid, dan een ongelovige die niet beter weet. Bv. een gelovige trouwt een ongelovige. We weten aan de hand van 1 Kor 7:39 dat dit zonde is, doch als iemand trouwt vóór de inkeer en dan door de bekering in de situatie beland dat hij met een ongelovige getrouwd is (mits slechts één van de twee tot inkeer komt), dan zegt Paulus dat de gelovige dient te blijven bij de ongelovige echtgenote/echtgenoot. (1 Kor 7:13-14) Want Paulus is onder de indruk dat men niet kan weten indien de andere persoon toch nog tot geloof komt. Hier zien we dus het schoolvoorbeeld van het ongelovig huwelijk dat naar Paulus in ere gehouden wordt indien er werd getrouwd vóór de bekering maar indien iemand al een gelovige was, dan zou het veroordeeld worden.

Sommigen hebben er sterk op aangedrongen om ongelovig gescheiden en hertrouwde koppels van hun partner te laten scheiden om deel te worden van het Nieuwe Verbond maar toch is er geen één vers of passage om te staven dat het zo ook werd gedaan in de eerste eeuw, het tegenovergestelde is waar. In 1 Tim 3 vertelt Paulus over de voorwaarden om Ouderling of Overziener te worden in de Congregatie en daar staat duidelijk in **vers 2 “hij moet de echtgenoot**

zijn van één vrouw". Als nu alle gelovigen hun tweede huwelijk zouden moeten stoppen ten tijde van hun bekering, waarom zou Paulus dan dergelijke opmerking maken? Want niemand zou een tweede vrouw kunnen hebben als ze van hun tweede vrouw moesten scheiden, het zou dus overbodig zijn dit op te merken.

Wanneer men daarnaast de brieven van Paulus leest, dan ziet men dat seksuele problemen onderdeel vormde van een van de grootste zonden van de Congregatie in die tijd. Hier schrijft Paulus dan heilige brieven naar de broeders als aanmoediging en hij spreekt toch van een man die een seksuele relatie heeft met de vrouw van zijn vader m.a.w. zijn stiefmoeder (1 Kor 5:1). Daarnaast spreekt hij ook herhaaldelijk met de broeders dat ze onder geen beding naar prostituees mogen gaan en alle hoererij moeten ontvluchten. (1 Kor 6:15-20, Efe 5)
In een tijd waar seksuele zonden alom waren, denk je echt dat er niemand gescheiden en hertrouwd was?

In tegendeel, het is zelfs zo dat zelfs de Judeese natie die veel strikter was op gebied van losbandigheid, dan de heidenen die zelfs prostituees hadden bij hun tempel aanbidding, aan Yahsjoea' vroegen inzake scheiden en hertrouwen (Matt 19:3-9).

In dit geval en zelfs niet één vers dat zelfs doet vermoeden dat de Apostelen en ouderlingen niet toestonden dat een gescheiden iemand met een tweede huwelijk niet mocht gedoopt worden, kunnen we niet onze eigen rechtvaardigheid gaan verzinnen naast die van Jahweh en wetten maken die niet gestoeld zijn op de Schrift. Op de dag van Pinksteren werden er 3 000 mensen gedoopt en ook hier werd geen woord gerept over iemand die eerst zijn tweede partner moest verlaten om gedoopt te worden.

En toch moeten we wel wetten erbij nemen voor het lichaam der gelovigen, eenmaal die bekeerd zijn en we veroordelen zeer sterk elke vorm van scheiden en hertrouwen voor gedoopte gelovigen als zijnde onbijbels en simpelweg overspel en een overspeler zal het Koninkrijk niet beërven. We zullen ook naar de Schrift excommuniceren elk lid die opzettelijk scheidt van diens partner en hertrouwt tegen het woord der Schrift in. Daarnaast veroordelen wij niet zij die wel gescheiden en gezondigd hebben vóór de bekering, toen men in de wereld was, zolang er tot inkeer is gekomen van die zonden, noch houden wij het bij of worden er schuldgevoelens aangepraat voor een oude zonde waarvoor al tot inkeer is gekomen en bedekt is door het bloed van Yahsjoea'.

***Congregation of YHWH Jerusalem PO Box 832 Carteret NJ 07007
www.coyhwh.com***